

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz – Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Írásbeli kérdés

Dr. Kövér László
Az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

„Elismerjük-e végre az *első* magyar paralimpikont?” címmel a házszabály 91.§-a alapján írásbeli kérdést kívánok intézni Dr. Réthelyi Miklós Miniszter Úrhoz.

A választ írásban kérem!

Tisztelt Miniszter Úr!

Az olimpiai győzelmek mindig is óriási hatást gyakoroltak a társadalomra, különösen a fiatalság körében. Vélhetően nincs olyan magyar, akinek a szívét ne melengetné, amikor világversenyeken honfitársai a dobogó legfelső fokára állnak, megszólal a Himnusz és felvonják a magyar zászlót. Az olimpiai játékokat ráadásul az egész világon fokozott figyelem kíséri, ezért az olimpiai győzelem az olimpiai bajnok országának, nemzetének ismertségét is növeli.

Ennél fogva a nemzettudat erősítésének és az országimázs formálásának az egyik legbiztosabb eszköze az olimpikonok felkészülésének támogatása, majd időskori megbecsülése. Egyikük sem élhet méltatlan körülmények között, még akkor sem, ha pályafutásukat befejezett sportolóként kikerülnek az állam érdeklődési köréből.

Tauber Zoltán volt az első magyar paralimpikon, aki aranyérmet szerzett Magyarországnak. Csakhogy 1976-ban. Két szempontból is rosszkor volt rossz helyen. Noha a versenyt a szabályok betartásával és tiszta körülmények között nyerte, ezzel elismertséget szerezve a magyar sportnak és hazájának, ma mégsem illeti meg az olimpikonoknak járó gondoskodás és megbecsülés. A magyar csapatot ugyanis akkor politikai okokból, a szocialista blokk többi országa csapatával együtt hazarendelték a versenyről, így hazánkat törölték a résztvevők listájáról. Ezzel Tauber Zoltán olimpiai bajnoki címe is köddé vált. Ráadásul hazájában máig nem kap elismerést, mivel a jelenleg hatályos törvény csak az 1984. utáni olimpiákon és paralimpiai játékokon érmet szerzett sportolók számára biztosít életjáradékot.

Tauber Zoltán további, a sérült sportolók ügyében szerzett érdemeit nem sorolva kérdezem, nem érdemelné meg ez, a ma nehéz körülmények között élő sportember, hogy enyhítsük anyagi gondjait és megszépítsük élete alkonyát? Nem ismerhetjük el világra szóló teljesítményét ezzel a gesztussal?

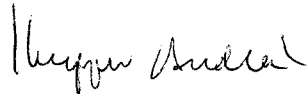
Általánosan fogalmazva, mindenképpen viszonzni kellene a sporttevékenységtől visszavonult olimpiai bajnokoknak a társadalom számára nyújtott értékes szolgálatát.

Tisztelt Miniszter Úr!

Mit kíván tenni a Minisztérium annak érdekében, hogy méltó erkölcsi és anyagi elismerést kapjanak a 1984. előtt dobogós helyet szerzett sportolóink, köztük különösen Tauber Zoltán, az *első* magyar paralimpikon?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2011. október 17.

Dr. Kupper András
országgyűlési képviselő